

Open. 21, 1-5 - meditatie - NGKE - 20-11'16

Eeuwigheidszondag: 'waar gaat het heen?'

Bevroren

Vier keer kwam de dood nu bij ons thuis op bezoek.

En iedere keer was het alsof mijn geloof op dat moment bevroor.

Zolang het buiten je huis blijft, kun je thuis behaaglijk schuilen.

Schuilen tegen de kilte van de dood die buiten rondwaart.

En natuurlijk, je ziet het op je TV, leest het in de kranten en op het Internet (soms al te)!

Ook komt de begrafenisstoet soms vlak bij je huis langs.

Dan moet je even van je fiets afstappen en komt je leven kort tot stilstand.

Maar daarna kun je weer opstappen en verder fietsen

En enkel moet je zelf naar een begrafenis, dat komt dichterbij!

Maar eenmaal weer thuis, kun je al weer snel behaaglijk schuilen in je eigen leven.

De mooie woorden in de Bijbel over opstanding en nieuw leven,

zijn als een open haardvuur,

en klinken je als warm en overtuigend in je oren.

Maar, als de dood er eenmaal in geslaagd is je huis binnen te dringen,

of je ouderlijk huis,

dan voel je ineens hoe kwetsbaar je bent.

Eeuwigheidszondag: 'waar gaat het heen?'

Je wordt er koud van en de vertrouwde woorden van de bijbel lijkt het eerst niet te lukken om om je te verwarmen.

De eerste keer kon ik bepaalde psalmen een tijdje niet zingen, dat was geen boosheid, het ging gewoon niet.

De dood van zo dichtbij meemaken heb ik ervaren als de ultieme beproeving van mijn geloof.

Het lukte me in die periode ook minder goed, het 'levensgevoel' van anderen van me af te houden.

Die 'anderen' zijn die mensen die niet geloven in 'een leven na dit leven'. Zij hebben na dit leven ook niets meer te verwachten. Zij denken dat het dan afgelopen is.

Ineens leek mij dat ook een stuk minder onmogelijk toe.

Je onzekerheid is gegroeid en je twijfel sterker geworden.

Het leven ziet er in dat licht uit als een tunnel die steeds nauwer wordt, je moet onderweg steeds meer loslaten,

totdat je leven uiteindelijk doodloopt aan het einde.

Want dat heb je net meegemaakt!

Bij dat ziekbed bij je thuis, dat een sterfbed werd!

Dat ziet er precies zo uit als de mensen zeggen.

Wat begin je daar nu tegen?

Waar haal je de warmte vandaan, zodat je geloof weer ontdooit?

Kan dat wel?

Een betere wereld

Ja... dat kan.

Maar je moet wat langer bij het vuur blijven zitten en het duurt even voordat je weer warm wordt.

en je geloof weer kan ontdooien.

Een van de bijbelgedeelten waar je dan warm, van wordt is dit gedeelte uit Openbaring 21

Ik stel voor **Openbaring 21 1-5** te lezen

Weet je waar dit op lijkt?

Dat zullen alleen de ouderen hier herkennen.

We gaan als het ware luisteren naar 'radio Oranje'.

Dat was in WO II, een Nederlandse radiozender die vanuit Londen uitzond.

Nederland was bezet gebied daar hoorde je alleen maar propaganda

Maar *zij*, in Londen, brachten het echte nieuws.

In Nederland, toen nog bezet gebied, kon je er stiekem naar luisteren.

Want het was verboden.

En dan luisterde je in bezet gebied, naar berichten uit de vrije wereld.

Daar kreeg je weer nieuwe moed van.

Dat is wat wij nu ook gaan doen.

Eeuwigheidszondag: 'waar gaat het heen?'

Wij leven ook in bezet gebied,
 onze laatste vijand (1 Cor. 15,28), de dood, heeft nog vrij spel.
 Maar wij gaan alvast luisteren naar berichten uit de vrije wereld.
 waar de dood verslagen is.
 Dat hoeven wij niet in het geheim te doen!

Eigenlijk is het niet te beschrijven, zoiets.
 Je moet het zien!
 Probeer je het ook maar voor te stellen,
 dan komt het dichterbij
 Het is er onbeschrijfelijk mooi!
 Johannes komt woorden te kort.
 Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
 met daarin een nieuw Jeruzalem.
 En 'nieuw' is hier niet 'nieuw in plaats van oud'.
 Hetzelfde maar dan nieuwer!
 Maar een nieuwe versie van het oude.
 Aan de ene kant: vertrouwd en herkenbaar,
 maar aan de andere kant toch onbeschrijfelijk veel beter dan de eerdere versie.

Dit is niet alleen spiritueel (d.w.z. geestelijk)
 Vaag en zweverig wereld en onaards,
 waarin alleen zweverige typen zich thuisvoelen,
 maar een warme, tastbare wereld, zoals de onze
 Je kunt hem aanraken,
 en hij heeft een bodem waar je op kunt stampen met je voet,
 en je kunt elkaar daar enthousiast omhelzen.
 En daar warm van worden.
 Van pure opluchting en blijdschap.

Daar zijn geen nieuwsberichten over rampen en oorlogen meer.
 De pers heeft er geen werk mee, die verdient immers voornamelijk aan slechts nieuws.
 En geen zorgen voor de toekomst.
 Het is de vredige (Jeruzalem!) samenleving van het volk van God.
 Johannes probeert het te beschrijven met het mooiste beeld dat hij kent:
 als een bruid op haar allermooist,
 komt die samenleving uit de hemel naar de aarde.
 Een toppunt van geluk aan het begin van een heel nieuw leven.
 Zo is het: de nieuwe hemel op de nieuwe aarde is het begin van een heel een nieuwe fase in
 ons bestaan, zoals wij dat nog helemaal niet kennen.
 Zo nieuw dat het eigenlijk niet echt met iets anders te vergelijken is.
 Het is een heel andere versie ervan: met ongekende nieuwe mogelijkheden.
 De Heer Jezus kwam ooit naar Israël en vertrok weer.
 Maar hier lees je hoe God voor altijd tussen ons mensen komt wonen om er nooit weer weg
 te gaan.
 God wordt je buurman.

Stel je voor: God de Vader, tastbaar dichtbij.
 Je kunt zijn aanraking voelen.
 Ja echt!
 Hij komt persoonlijk elke traan drogen.
 Ook de jouwe
 Méér dan dat:
 Hij komt het verdriet wegwassen dat er de oorzaak van is.
 Er blijft geen reden meer over om te huilen:
 er is geen dood en dus geen rouw.
 En ook geen pijn en geen schreeuw naar de hemel meer.
 Zelfs geen herinnering aan de rouw die er ooit was en aan de oorzaak daarvan.
 Niet omdat je niet meer weet, maar omdat het er echt niet meer is,
 Het is allemaal door God de Heer Persoonlijk weggewassen.
 Elke traan! Bij iedereen!
 Dat is eigenlijk niet uit leggen dat moet je meemaken.
 Je kunt er wel bij wegdromen.

Alles op deze hemelse wereld is nieuw.
 Herkenbaar als onze aarde maar dan zonder the downsides,
 zonder de diep trieste kant er van.
 Die er nu altijd ook is, zelfs op je beste momenten.
 Het is de wereld zoals wij hem eigenlijk al ons hele leven lang wensen.
 Een aarde waar zoveel vrolijkheid is, dat de mensen dansend over straat gaan,
 gewoon omdat dit fijn is.
 En waarvan we de schoonheid nu al even zien doorschemeren als we een vlucht spreeuwen
 tegen zonsondergang zien boven ons in de naar rood verkleurende blauwe lucht.
 Of in de schitterende kleuren van de herfstbladeren
 Onze aarde laat dan even zijn mooie kant zien, meestal zien we die niet
 Straks zullen we voor altijd de mooie kant ervan zien.

Dat zijn geen mooie woorden als een doekje voor het bloeden.
 Maar het is een bericht uit de nieuwe wereld, waarbij je weg kunt dromen.
 Hartverwarmend, geeft het je nieuwe hoop.

En als dan de twijfel weer toeslaat?
 Want er zijn zoveel redenen bedenken waarom dit ons onmogelijk lijkt.
 Ja, je kunt dit stuk uit Openbaring helemaal stuk analyseren.
 Makkelijk zat. En het ongelooflijke ervan dik onderstrepen.
 En allerlei onwaarschijnlijkheden opsommen.
 Ja hoor.

...

Maar realiseer je dan wel je beperking: dit is niet iets dat wij bedenken kunnen,
 waar je naar toe kunt redeneren, zodat het logisch wordt,
 Daarvoor is je denkraam te klein, zou Kwetal zeggen.
 (Kwetal is een zeer wijs wezen uit her verhaal van Olivier Bommel)
 En het zit ook nog eens gevangen in de woorden van Johannes,

die zijn uiterste best doet om wat hij ziet te beschrijven,
 terwijl hij daar eigenlijk geen taal voor heeft.
 het is te nieuw, te ongewoon, te mooi.
 En daarom geeft God hem een persoonlijke garantie voor ons door:
 Zet er maar iets bij, Johannes, 'dit is betrouwbaar en waar.'
 Want, dat denk ik dan, dat mag er wel even bij gezegd worden.

...

Broers en zussen we hebben zo vaak het gevoel dat het niet goed gaat met deze aarde.
 Weet je waarom we die aarde niet kunnen nemen zoals die nu eenmaal is?
 Omdat we voor deze hemelse wereld gemaakt zijn.
 We daar naar blijven verlangen, wat er ook gebeurt!
 Omdat we ergens diep van binnen weten hoe het hoort te zijn:
 geen dood, geen afscheid, geen rouw, geen verdriet.
 Maar integendeel elkaar opnieuw begroeten in een nieuwe werkelijkheid.
 en elkaar opnieuw ontmoeten bij God onze Schepper.
 En bij Jezus onze Heer.
 Relaties die niet doodlopen maar voor altijd blijven.
 Op een hemelse aarde, opnieuw fris en groen.
 Méér dan wij het ooit meegemaakt hebben.
 Onze dierbaren zien we weer terug en wellicht ook Johannes.
 Misschien zegt hij dan wel:
 'kijk dit bedoelde ik dus'

De 'omgekeerde wereld'

De dood leeft in Nederland (zie de glossy die deze maand uitkwam)
 En veel mensen zijn God kwijtgeraakt.
 Die twee feiten samen zijn een hopeloos mengsel.
 "Vroeger leefden we naar de hemel toe",
 "En nu leven we om liefde te vinden, voor kinderen te zorgen, rechts te houden"
 schrijft Bert Keizer, directeur van de Levensindekliniek.
 kun je lezen in deze glossy. En dan zegt hij:
 "de dood van God is zoveel erger dan een spuitje in een mens"
 Daar heeft hij nog gelijk in ook.
 Die overtuiging laat Jette, een jonge moeder die ongeneeslijk ziek is, zeggen:
 "Na het einde is er niets"
 Je wordt er koud van.

Broers en zussen, laat het goede nieuws niet sterven.
 Je leven is geen doodlopende tunnel,
 maar de reis naar het echte leven, mooier dan dat, misschien wel nog mooier
 Aan het einde van de tunnel is het licht,
 En daar, bij je Heer, leer je het leven pas echt in zijn volle schoonheid kennen

Dat garandeert God je Vader je persoonlijk,
 Hij liet Johannes het voor ons opschrijven:
 [Citaat] "wat hier wordt gezegd,
 is betrouwbaar en waar!"

[Eeuwigheidszondag: 'waar gaat het heen?'](#)

Luister naar je God en leef!

Amen

(c) ds. Wieb Dijksterhuis ,20 November 2016

En niemand weet wat leven is
alleen dat het gegeven is
en dat van dit geheimenis
God het begin en einde is.
(Huub Oosterhuis)